Globa prasideda nuo atvertų namų durų, bet tikrasis ryšys gimsta tada, kai atveriama širdis

Kartais vaikui labiausiai reikia ne didelių pažadų, o paprastų dalykų – kad kas nors palauktų grįžtančio iš mokyklos, paklaustų, kaip praėjo diena, apkabintų, kai liūdna, ir pasakytų: „Aš esu šalia.“Vaikas neturėtų mokytis būti stiprus tada, kai jam labiausiai reikia apkabinimo. Neturėtų bijoti, kad vėl bus paliktas. Neturėtų galvoti, jog yra nepakankamai geras, kad būtų mylimas.
Tačiau kai kurių vaikų gyvenimo istorijos prasideda nuo netekčių, skausmo ir klausimų, į kuriuos jie dar negali atsakyti. Jų širdyse telpa daug daugiau, nei matome iš pirmo žvilgsnio. Kartais pyktis slepia liūdesį, užsisklendimas – baimę, o sunkus elgesys tėra tylus prašymas: *„Prašau, pabandyk mane suprasti.“*

Globa nėra vaiko ,,išgelbėjimas'' vienu dideliu poelgiu. Tai kasdienis buvimas šalia. Tai gebėjimas priimti vaiką su jo patirtimis, suprasti, kad pasitikėjimas neatsiranda per vieną dieną, ir kantriai parodyti, jog suaugusiojo žodžiai gali sutapti su jo darbais.
Globoti – nereiškia pakeisti vaiko praeitį. Tai reiškia padėti jam kurti ateitį, kurioje būtų daugiau saugumo, pasitikėjimo ir galimybių. Kartais tai būna ilgas kelias, kuriame svarbūs net mažiausi žingsniai: pirmą kartą ištartas „ačiū“, drąsiai paprašyta pagalba ar akimirka, kai vaikas pagaliau patiki, kad nėra vienas.

Galbūt kartais verta savęs paklausti: *ar šeima prasideda tik tada, kai gimsta vaikas, ar ir tada, kai suaugęs žmogus nusprendžia savo širdyje ir namuose palikti vietos vaikui, kuriam to labai reikia?*

Juk vaikui nereikia tobulų suaugusių. Jam reikia tikrų žmonių – gebančių mylėti, klysti, mokytis, išklausyti ir pasilikti šalia net tada, kai nelengva.
Nes kartais didžiausias pokytis vaiko gyvenime prasideda nuo vieno paprasto dalyko – nuo žmogaus, kuris pasirenka būti šalia. Vaiko globa gali tapti prasminga patirtimi ne tik vaikui, bet ir visai šeimai. Tačiau tai nėra vien gražios akimirkos. Šeimai tenka persvarstyti savo įpročius, lūkesčius, mokytis spręsti konfliktus ir priimti tai, kad vaiko pažanga ne visada bus tiesi ir nuosekli.

Svarbu suprasti ir tai, kad globa nereiškia vaiko praeities ištrynimo. Vaiko biologinė šeima, jo kilmė ir gyvenimo istorija išlieka jo tapatybės dalimi. Gerbiant vaiko istoriją, padedant jam suprasti savo praeitį ir pagal aplinkybes užtikrinant saugius ryšius su jam svarbiais žmonėmis, kuriamas tvirtesnis pagrindas ateičiai.
Vaikui nereikia rinktis tarp praeities ir dabarties. Jam reikia suaugusiųjų, kurie gebėtų priimti jo jausmus ir padėtų kurti gyvenimą, kuriame būtų vietos ir prisiminimams, ir naujoms patirtims.

Ne mažiau svarbu kalbėti ir apie paauglius bei vyresnius vaikus, kuriems šeimos paieškos dažnai būna sudėtingesnės. Jie gali būti išmokę nepasitikėti, patys saugotis nusivylimo ar slėpti savo pažeidžiamumą po abejingumo kauke. Tačiau amžius, sudėtinga patirtis ar iššūkių keliantis elgesys neatima iš vaiko teisės turėti artimą žmogų ir šeimos aplinką.

Kiekvienam vaikui reikia individualaus požiūrio, o kiekvienai globėjų šeimai – tinkamo pasirengimo ir palaikymo.Tačiau kiekvienas vaikas, nepaisant savo praeities, turi teisę į saugią vaikystę, meilę ir žmogų, kuriuo galėtų pasitikėti.

Parengė Anykščių rajono šeimos ir vaiko gerovės centro Globos centro Globėjų ir įtėvių rengimo specialistė Inga Lackuvienė

Tobulų vaikų nebūna,
bet yra tokių,
kuriems reikia jūsų
Tapkite globėjais -
atliepkite vaikų emocinius poreikius